

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného v dovolacom konaní JUDr. **L.**, advokátkou v **B.**, proti žalovaným **1/ Z.**, bývajúcej na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou **A.**, zamestnankyňou Okresného súdu Považská Bystrica, **2/ J.**, bývajúcemu na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou **A.**, zamestnankyňou Okresného súdu Považská Bystrica, **3/ J.**, bývajúcej v **L.**, **4/ O.**, bývajúcej v **D.**, **5/ E.**, bývajúcej v **T.**, **6/ I.**, bývajúcemu v **L.**, **7/ I.**, bývajúcemu vo **V.**, **8/ E.**, bývajúcemu v **P.**, **9/ E.**, bývajúcemu v **P.**, **10/ M.**, bývajúcej v **P.**, **11/ V.**, bývajúcej v **N.**, Česká republika, **12/ A.**, bývajúcej v **L.**, **13/ A.**, bývajúcemu v **L.**, **14/ V.**, bývajúcej v **L.**, **15/ A.**, bývajúcemu v **L.**, **16/ A.**, bývajúcej v **R.**, **17/ V.**, bývajúcej v **R.**, **18/ E.**, bývajúcej v **P.**, **19/ F.**, bývajúcej v **L.**, **20/ J.**, bývajúcej v **L.**, **21/ M.**, bývajúcej v **P.**, **22/ A.**, bývajúcej v **L.**, **23/ O.**, bývajúcej v **L.**, **24/ E.**, bývajúcej v **P.**, **25/ J.**, bývajúcemu v **P.**, **26/ Š.**, bývajúcemu v **L.**, **27/ J.**, bývajúcemu v **P.**, **28/ M.**, bývajúcej v **P.**, **29/ E.**, bývajúcej v **S.**, **30/ A.**, bývajúcemu v **K.**, **31/ M.**, bývajúcemu v **S.**, **32/ N.**, bývajúcej v **P.**, **33/ J.**, bývajúcemu v **S.**, **34/ S.**, bývajúcej v **T.**, **35/ M.**, bývajúcej v **M.**, **Š.**, **36/ O.**, **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, vydanie nehnuteľností a náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6 C 274/96, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. februára 2007 sp. zn. 17 Co 285/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 13. marca 2006 č.k. 6 C 274/96-520 zamietol žalobu o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, vydanie nehnuteľností a náhradu škody. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému **6/** a žalovanému **36/** náhradu trov

konania; ostatným žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že žalobca nadobudol kúpnu zmluvou z 1. marca 1951 od M., rod. P. a od J. spoluvlastnícky podiel 3/10 z PKN parcely X., X. a X., ktoré sú zapísané vo vložke X. pozemkovej knihy kat. úz. L., ďalej spoluvlastnícky podiel 3/20 z PKN parcely X., zapísanej vo vložke X. kat. úz. L., a spoluvlastnícky podiel 2/10 z PKN parcely X., pôvodne zapísanej v pozemnoknižnej vložke X., ktorá bola odpísaná do vložky X. kat. úz. L., v ktorých vložkách okrem žalobcu sú ako spoluvlastníci zapísaní aj žalovaní, resp. ich právni predchodcovia. Ustálil, že žalobca v konaní neniesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že je výlučným vlastníkom parciel, ku ktorým žiadal určiť svoje výlučné vlastníctvo. Keďže neboli splnené zákonom stanovené podmienky na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním a súd nezistil ani iný nadobúdaci titul, na základe ktorého by sa stal žalobca výlučným vlastníkom predmetných pozemkov, žalobu v časti o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zamietol. Ako neopodstatnenú zamietol žalobu aj v ostatných častiach, t.j. v časti, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému 36/ uloženia povinností uvedenia parcely X. do pôvodného stavu a náhrady za vyrúbané stromy a zabratie časti parcely X.. Vychádzal zo zistení, že tak ako voda tečie teraz, tiekla na parcelu X. odjakživa a zásah žalovaného 36/ spočíval iba v osadení betónových rúr pod cestu, aby voda cez cestu nepretekala; že obec nie je vlastníkom cesty, ktorá bola spevňovaná a rozširovaná za účelom zlepšenia prístupu obyvateľom osady Š. k ich pozemkom, pričom žalobca ako podielový spoluvlastník súhlasil s úpravou cesty; že žalobca nepreukázal, že uvedený žalovaný pri spevňovaní cesty vyrúbal 12 ks ovocných stromov z parcely č. X. a zabral časť z tejto parcely. Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu rozsudkom z 20. februára 2007 sp. zn. 17 Co 285/2006 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 6/ náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd poukázal na správnosť právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, keď žalobu v celom rozsahu zamietol. Výrok o trovách odvolacieho konania oprel o § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal tento rozsudok spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolaciemu súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci tvrdiac, že zo strany žalobcu došlo k splneniu zákonom požadovaných podmienok vydržania nehnuteľností,

ako aj predpokladov zodpovednosti za škodu, ktorá mu bola spôsobená neoprávneným záberom pôdy pod prístupovú cestu a výrubom 12 ks ovocných stromov. Ďalej namietal, že ním prednášané návrhy na doplnenie dokazovania boli neakceptované a v rámci prvostupňového konania nemal možnosť uviesť na správnu mieru dôkazový prostriedok, keď žalovaný alebo svedok nehovorili pravdu, a že aj na pojednávaní odvolacieho súdu 20. februára 2007 došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaní sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok. Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobcom napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z uvedených rozsudkov, pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo svojom rozsudku (výroku) nevyslovil prípustnosť dovolania, a napadnutému rozsudku odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu, od právneho názoru ktorého by sa odvolací súd odchýlil.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Vady konania vymenované v § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli najavo v dovolacom konaní.

S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či postupom odvolacieho súdu, resp. súdu prvého stupňa nedošlo k odňatiu možnosti účastníka konania (žalobcu) pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tejto vade malo podľa žalobcu dôjsť tým, že odvolací súd, resp. aj súd prvého stupňa mu nemali umožniť v dostatočnej miere vystúpiť na pojednávaniach v spojitosti vykonávaným dokazovaním.

O procesnú vadu v zmysle citovaného ustanovenia, spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom, ide len vtedy, ak súd v priebehu konania neumožnil účastníkovi vykonať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, napr. predniesť svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom.

Zo spisu nevyplýva, že by dovolateľovi bolo odňaté niektoré z týchto, resp. ďalších procesných práv. Pokiaľ dovolateľ namietal, že na odvolacom pojednávaní 20. februára 2007 došlo k takejto vade, obsahom zápisnice o tomto pojednávaní, ktoré začalo o 9,00 hod. a skončilo o 10,00 hod. a na ktorom súd dokazovanie nevykonával, je doložené, že žalobca ani jeho vtedajší právny zástupca advokát Mgr. V. neboli zo strany súdu nijako obmedzení vo svojich procesných právach, právny zástupca žalobcu predniesol dôvody písomného odvolania ako aj procesný návrh (jeho vystúpenie, v ktorom rozvádza svoje argumenty, je zachytené na č.l. 649 p.v. spisu), následne dostal priestor k vystúpeniu aj samotný žalobca, ktorý sa jednak pridržiaval prednesu svojho právneho zástupcu a jednak zdôraznil ďalšie skutočnosti. Z obsahu tejto zápisnice napokon vyplýva aj to, že pred odvolacím senátom bolo

zachované i právo žalobcu na záverečný prednes (č.l. 650 spisu). Proti tomuto zaznamenanému obsahu (zneniu) zápisnice o pojednávaní odvolacieho súdu žalobca ani jeho zástupca nenamietali. Podľa názoru dovolacieho súdu nie je preto možné vyvodit' záver, že by žalobcovi alebo jeho právnenmu zástupcovi na odvolacom pojednávaní bolo znemožnené uplatnenie procesných práv, napr. odňatím možnosti vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam a predniesť procesné návrhy. Pokiaľ sa v dovolaní namieta, že neboli akceptované žalobcove návrhy na doplnenie dokazovania, dovolací súd poukazuje, že nevykonaním navrhnutého dôkazu, resp. dôkazov súd žiadne procesné právo dovolateľa neporušil, keďže nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkmi konania nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, ako to vyplýva z ustálenej súdnej praxe (porovnaj napr. R 37/1993, R 125/1999). Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané pre zistenie skutkového stavu, na základe ktorého potom rozhodne o veci samej, patrí totiž výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1, § 153 ods. 1 O.s.p.). Ak niektorý dôkaz súd nevykoná, môže to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dovolateľ namietal aj nesprávne hodnotenie dôkazov; nejde tu však o dôvod, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Neprípustnosť takéhoto dôvodu je daná charakterom dovolacieho konania, v ktorom sa už dôkazy nevykonávajú (§ 243a ods. 2 druhá veta O.s.p.), a tak ani neprislúcha dovolaciemu súdu, aby prehodnocoval dôkazy vykonané v základnom konaní. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov preto v žiadnom prípade nezakladá vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca v dovolaní tiež namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). K tejto námietke je treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom (rovnako ako iná vada konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobcu boli opodstatnené (dovolací súd sa nimi z tohto hľadiska nezaoberal), ním uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny

právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O takýto prípad ale v danej veci nejde. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozsudku, ktorú nesprávnosť dovolaním žalobca namieta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní žiadnu náhradu trov konania si neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.), keď trovy konania im zjavne ani nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková